

Извършване на злини с гордост

Работата на всички „служители на закона“, било то войници или низши чиновници, е насилствено да налагат на обикновените хора волята на управляващата класа. Въпреки това, повечето от тях си въобразяват, че „служат на народа“, като правят това. Разбира се, идеята да се „служи“ на някого чрез извършване на насилие срещу него, е нелепа. (Да вземем, например, оксиморона в абсурдното наименование на „Службата за вътрешните приходи“ (*Internal Revenue Service*), която не прави нищо друго, освен да ограбва билиони долари всяка година от милиони хора). Вместо да си помислят, че онова, което редовно правят – участват в система на агресия и принуда – може да е неморално и нецивилизовано, повечето държавни наемници – от чиновника до наемния убиец – просто казват, че „само си вършат работата“ и си въобразяват, че то ги освобождава от цялата персонална отговорност за техните действия и за резултатите от тези действия.

Това преди всичко е и упадък на човешкото общество. Най-много от злините и несправедливостите, извършени от човешки същества, не са резултат на алчност или злонамереност, или омраза. Те са резултат на направеното от хора, на които им е казано какво да правят, хора, които изпълняват заповеди, хора, вършещи „своята работа“. Накратко казано, повечето случаи на нечовешко отношение на човек към човек е пряк резултат от вярата в „авторитета“. Щетата, нанесена от един просто подчиняващ се човек, е толкова реална и толкова разрушителна, колкото ако бъде причинена от лична злоба. Дали една стара дама е ограбена от въоръжен уличен разбойник или от добре облечен и добре образован „данъчен служител“, няма разлика в морално или практическо отношение. Дали едно семейство в

Ирак е убито от войници на Саддам Хюсеин или от войници на „Властта“ на САЩ, няма разлика в морално или практическо отношение. Дали нечий личен избор насилствено се управлява от квартален разбойник или от „полицията“, няма разлика в морално или практическо отношение.

Единствената разлика е, че авторитарният разбойник, в резултат на своята измамна вяра в митичното същество, наречено „Власт“, отказва да приеме лична отговорност за собствените си действия. Това че изпитва най-опасното суеверие, го прави неспособен да разпознае злото като зло. Всъщност, той ще се чувства *горд* от своята лоялна покорност пред господарите си, прекарвайки ден след ден в причиняване на мъки и страдания на невинни хора, защото през целия си живот е учел, че когато злото стане „закон“, то престава да бъде зло и става добро.

Всъщност, ако нещо е грях, това е сляпото подчинение на „авторитета“. Това да действаш като служител на „Властта“ води до духовно самоубийство – всъщност *по-лошо* от физическо самоубийство, защото всеки авторитарен „служител“ не само че изключва свободната си воля и способността си за преценка, която го прави човек („убивайки“ по този начин собствената си човечност), а и запазва тялото си непокътнато, за да бъде използвано от тираниите като оръдие на потисничеството. Това да станеш „служител на закона“ означава доброволно да се промениш от личност в робот – робот, който след това бива даден на някой от най-злите хора на света, за да бъде използван за господство над човешката раса и нейното поробване. Да носиш военна униформа или значка на „служител на закона“ не е причина за гордост; да се отречеш от своята човешка същност, за да станеш пионка на потисниците – това трябва да бъде причина за голям срам.